

EFTERTRYK

EFTERTANKE:

UD AF BOKSEN

Af John Nielsen, Generalsekretær

Kan kirken tænke ud af boksen? Eller kan vi kun tænke indad mod os selv? Er kirken præget af forandringer, som medfører en berøring med stadig flere mennesker? Eller gør som vi plejer?

Hvordan ser livet i kirken ud?

Ser det ud i dag, som det gjorde for et år eller ti siden?

Hvad er tænkningen om menighedens opgave?

Hvordan er prioriteringerne?

Samtalerne på menighedsmøder og budgettet giver dybest set svaret på disse spørgsmål. De fleste menigheder tænker desværre mere indad end udad. Vi er mere optaget af at holde gang i det, vi plejer, end at holde gang i samtalen om, hvordan vi kan gøre noget nyt!

Udfordret af Ånden

Sådan var det også for disciplene, da Jesus ikke længere var fysisk til stede. "De gik op i salen ovenpå, hvor de plejede at opholde sig", Ap. G 1,13. Der lukkede de sig inde med deres troserfaringer.

Det var et trygt sted for dem at være. De kendte alle sammen hinanden – ligesom i frikirken 2000 år senere!

Men så blev det pinse, og alt forandrede sig. Helligånden gav dem et ordentligt skub ud af boksen. Udenfor rummet, hvor de plejede at være, ventede en hel verden på dem. Fyldt med en kreativ ånd, blev de i de næste mange år mere optaget af at bevæge sig til "Judæa, Samaria og verdens ende", end af at gentage, hvad de plejede at gøre.

Kan vi tænke ud af boksen?

Hvem ligner din menighed mest? Disciplene før eller efter pinse? Hvis menighedens tanker begrænser sig til det sædvanlige, gør vi klogt i at handle på den opfordring, Paulus gav i Efeserbrevet 5,19: "Lad jer fylde af Ånden".

De fleste menigheder tænker oftest indad i kirken. Men Helligånden vil have menigheden ud af boksen. For udenfor kirkens dør er der en hel verden, der venter på det evangelium, vi så let kommer til at lukke inde i det rum, hvor vi plejer at mødes. Lad os derfor drikke dybt af Ånden, så vi kan tænke ud af boksen.

Eftertryk nr. 15, 135. årgang, maj 2023. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 10 gange om året.

Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.

Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.

Forsidefoto: Det er forår, alting springer ud

AKTUELLE NYHEDER

WILDCARD TIL SOMMERSTÆVNE

Hvis din økonomi er så stram, at du ikke har mulighed for at deltage på Sommerstævnet, er Wildcard-ordningen måske den hjælp, du har brug for. Alle skal have mulighed for at komme på stævne. Derfor kan man søge støtte, hvis man er økonomisk presset. Læs om wildcard-ordningen og find ansøgningsskema på stævnets hjemmeside.

RABAT TIL ALLE

Har du bestemt dig for at deltage på årets stævne, men endnu ikke tilmeldt dig? Så minder vi om, at der er rabat til alle, der tilmelder sig inden udgangen af maj måned. Læs alle informationer om både priser og program på www.sommerstaevnet.dk

KIRKEMINISTER DROPPER OMSTRIDT FORSLAG

Den tidligere regering arbejdede med et forslag om tvangsoversættelse af prædikener til dansk. Planen var, at den danske oversættelse skulle sendes ind til ministeriet. Formålet skulle være at holde øje med ekstremistisk og antidemokratisk forkyndelse, særligt i de muslimske miljøer. En gennemførelse af forslaget ville imidlertid også ramme alle kristne migrantmenigheder og forkyndelse i danske menigheder på andet sprog end dansk. Fra forskellig side, blandt andet gennem Danske Kirkers Råd, har der lydt protester imod dette. Derfor kan vi nu med glæde notere, at

kirkeminister Louise Schack Elholm for nylig som svar på en forespørgsel fra Folketingets Kirkeudvalg har meddelt, at forslaget ikke er omtalt i regeringsgrundlaget for den nuværende regering, og at det derfor ikke er på dagsordenen for kirkeministerens arbejde.

NY FORMAND FOR EVANGELISK ALLIANCE

På Evangelisk Alliances repræsentantskabsmøde den 12. april blev der valgt ny formand. Efter ti år på posten valgte Thomas Bjerg Mikkelsen at trække sig fra opgaven. Nyvalgt formand er Erik Holmgaard, der er sognepræst i Haderslev. Han har tidligere været landsleder for Indre Missions Ungdom samt bibelskolelærer ved Børkop Højskole. I præsentationen af sig selv, sagde han blandt andet:

I Haderslev er jeg med i den lokale EA-gruppe, som arrangerer bedeuken. Min deltagelse i bedeuken gennem flere årtier har levedegjort, at der dybest set kun findes én kristen kirke i verden - samtidig med, at der er mange kirker.

Jeg har i mange år haft en klar bevidsthed om, at KIRKEN altid er GLOKAL, fordi den er GLObal i sin sendelse – og loKAL i sin udfoldelse. Den globale dimension og forpligtelse er bærende i Evangelisk Alliances trosgrundlag ligesom i Lausannepagten og Cape Town-erklæringen. Derfor vil jeg med glæde arbejde i Evangelisk Alliance i Danmark som en del af det internationale, med fokus på bøn, kristnes enhed, mission og evangelisering.

Til bestyrelsen blev der desuden valgt to personer fra frikirkerne: Simon Jakobsen, præst i *Kirken i Kulturcenter Vendsyssel* og Johnny Hansen, præst i *Citykirken i Århus*.

A group of children, mostly of Romanian descent, are shown in winter clothing. Some are clapping. A large orange-bordered box contains the text 'MED EFTERSKOLEN LINDENBORG I RUMÆNIEN'.

MED EFTERSKOLEN LINDENBORG I RUMÆNIEN

Det var koldt og det regnede, da vi en dag i april landede i Henri Coanda lufthavnen i Bukarest

Foråret var heller ikke kommet til Rumænien endnu, men en tur på den nærmeste McDonald hævede stemningen nogle grader.

Respekt

Igen i år havde Britta og jeg den ære at være sammen med fire elever og to lærere fra Danmarks bedste efterskole, Efterskolen Lindenberg, på studietur til Rumænien. Gennem flere år har vi haft et rigtig godt samarbejde med skolen. Vi har meget stor respekt for det arbejde, der foregår på Efterskolen Lindenberg, som gennem julemarked og sponsorløb skaffer rigtig mange midler til hjælpearbejde bl.a. i Rumænien. Engagerede lærere

sørger hver dag for, at de unge mennesker får en optimal uddannelse og et trygt uddannelsesforløb.

Hjælp til undervisning af rumænske børn og unge

Efterskolen Lindenberg sponsorerer fem skolebørn i Rumænien. På turen besøgte vi skolens sponsorbørn, og eleverne fik med egne øjne at se, at den hjælp skolen støtter med, giver resultater hos de berørte familier. De så også, at selv om familierne fik hjælp fra Danmark, var deres liv alligevel ikke ligetil. Fattigdom, stigende priser og arbejdsløshed gør livet meget svært for mange rumænske familier.

Dem der vil mere

Da vi var i Rumænien i 2019 sammen med Efterskolen Lindenberg, talte vi om nødvendigheden

af, at nogle af de mest motiverede unge rumænere kunne få hjælp til en videregående uddannelse. Det blev en ret svær start, men lige nu er der kommet tre igennem dette uddannelsesforløb. Mara, der studerer til skolelærer, Malina, der studerer marketing og Ruben, der tager en uddannelse som

sports træner.

Efterskolen Lindenberg har givet store beløb til dette projekt, men det koster også 10 – 15.000 kr. pr. elev pr. år. Det er et projekt med store perspektiver, og vi glæder os sammen med de unge mennesker, der med denne hjælp har fået en ekstra chance i livet.

Hjælp til fattige

Ved selvsyn fik eleverne set, at ikke alle har det så godt som os. Vi besøgte familier, hvor alt var kaos. Sygdom og fattigdom havde drevet den sidste rest af håb ud af deres hjerter. Det rørte os dybt, at en kvinde begyndte at græde, og mens vi alle hørte på det, sagde hun: "Jeg har hverken lyst eller kræfter til at leve mere". Vi talte med hende og forklarede hende, hvor vigtigt det er for hende, at være noget for de to små børn, der sad og græd henne på sofaen. Da vi igen gik derfra, så vi glimt af smil på hendes læber.

Eleverne var også med til at fordele madvarer til mennesker i to landsbyer. Det var de gode til, de tog situationen meget seriøst. Man bliver automatisk lidt beklemt om hjertet, når den ene fattige efter den anden kommer frem for at få hjælp, men de unge mennesker klarede det meget flot og fik afleveret alle madvarerne med smil og glæde.

Tak til Efterskolen Lindenberg for de mange flotte gaver til arbejdet i Rumænien, og tak fordi I gav to ældre mennesker mulighed for at føle sig unge i nogle dage, i selskab med friske elever og lærere fra Efterskolen Lindenberg.

David, lærer på Efterskolen og eleverne Mie, Laura, Villas og Marius besøger familien Lucassi i Pralea

*En rummelig kirke...
... kærligheden sejrer imellem os
Vækkelse ...
... plads til forskellighed*

Kan dagdrømme blive til virkelighed?

På Sommerstævnet 2022 blev vi alle, på den dag vi fejrede vores nye navn, sat til at drømme.

Nu er spørgsmålet: Kan vi fastholde hinanden på disse drømme, og kan de blive til virkelighed? Er nogle af dem gudgivne og dermed så vigtige, at vi for al del ikke må tabe dem? Læs de mange skønne drømme og se hvad du kan være med til at virkeliggøre.

Vi drømmer om

- At opleve en ny tid i Helligåndens kraft
- At vi som kirker rækker ud til folk
- At vi må være åbne for Guds ledelse
- At Guds ånd må falde over vore menigheder og bringe fornyelse og kald til tjeneste
- At en fornyet længsel og tro på Jesus som Herre må opstå
- At vi forbliver bibeltro og vokser åndeligt
- At se Helligånden forvandle mennesker, byer og vores land
- At vi er mere optaget af at lede mennesker til Kristus end til organisatorisk succes
- At der bliver god plads til at se mennesker med Guds kærlighedsøjne

Vi drømmer om at være

- En kirke med så stor favn at kærligheden sejrer imellem os
- Menigheder der er drevet af Guds kærlighed
- Levende accepterende fællesskaber
- Vækkelse i menighederne
- Plads til forskellighed, med respekt og kærlighed for hinanden
- En rummelig kirke med plads til alle
- Et samfund hvor homoseksualitet ikke længere er synd
- Fokus på undervisning og lovsang baseret på Guds ord
- En kirke der åbner sig for og i den verden vi er i
- En kirke der holder fast i grundfortællingen om plads til forskellighed
- En kirke, der ikke begynder at vie homoseksuelle par
- Tjenersind for "disse mine mindste"
- Mere plads til profetier, helbredende bøn og uddrivelse af dæmoner
- Fokus på de ting vi er enige om, i stedet for det vi er uenige om
- Viljen til ikke at give køb på holdninger, fordi de ikke passer ind i tiden, og er politisk ukorrekte
- Menigheder med plads til Gud og mennesker, hvor vi er enige om at kunne være uenige
- Fokus på sandhed, kærlighed og tilgivelse
- En kirke uden tabuer og "ømme tæer"

... plads til profetier, helbredende
bøn og uddrivelse af dæmoner

Indbyrdes kærlighed

Socialt engagement
Synlig ... favnende

Vi drømmer om at være et fællesskab med

- Indbyrdes kærlighed
- Evnen til at rumme køn, seksualitet og liv, med Guds nåde og en kærlig, menneskelig pege på Jesus
- Et voksende fællesskab mellem vores menigheder
- Plantning af menigheder i nye byer
- Sammenhold på landsplan
- Åndelige fællesskaber med et socialt perspektiv
- Plads til at bruge vore evner og nådegaver til glæde for andre
- Venskabskirker – hvor vi besøger hinanden
- Autentiske og ærlige mennesker, som tør forkyn-
de Jesus
- En ungdomsgeneration som er klar og får plads til
at tage over

Vi drømmer om at være lokale kirker

- Der vil gøre en forskel i vores samfund
- Der fremmer samarbejdet med andre kirker og kirkesamfund
- Der bliver bedre til socialt engagement
- Der har omsorg for unge og ældre i misbrug
- Der bliver en naturlig medspiller i samfundet for
at møde udsatte og ensomme
- Der kan favne dem, der ikke er som 'os' eller har en
anden kultur
- Der kan være en stemme ind i tiden
- Der bliver synlige i det omkringliggende samfund

NÅR JEG SKAL BESLUTTE MIG PÅ ANDRES VEGNE

Næstekærlighedens yderste konsekvens er, at jeg sætter mig selv i den persons sted, hvis liv jeg vil bestemme over. Sådan helt kontant. Jeg må se på og antage det menneske, som var det mig selv. Og jeg må tale til det menneske, som var det til mig selv

Af Jørgen Hansen, Sorø

Jeg kan ikke bære min næstes synd og sygdomme, men jeg bliver nødt til at bære *over* med dem. Det er ikke nok at være ét med Kristus, jeg må også være ét med min næste. Og hvis det er en Kristus-troende næste, har vi samme Ånd i os, og Ånden er ikke i splid med sig selv.

At kunne rumme

Det betyder, at jeg må kunne rumme min næstes tanker, min næstes egenskaber, min næstes køn og seksualitet og min næstes handlinger. Ellers er jeg kun vedkommendes trosven, men ikke vedkommendes Jesus-eksempel. Så regner jeg

dybest set ikke vedkommende som min næste. I det perspektiv er følgen, at dersom jeg dømmes min næste, så dømmes jeg mig selv. Og den dom giver mig ingenlunde fred, men vil nage min samvittighed, som er Guds røst i mit liv.

Det største bud

Hvis jeg sætter min egen tolkning af det levende Ord, Kristus, højere end det første og største bud "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl, af hele dit sind og af hele din styrke **og din næste som dig selv**", så har jeg degraderet Kristi forsoningsværk. Jeg har desuden placeret mig selv som dommer over min næste. Jeg har således glemt at inddrage forsvarsadvokaten, Jesus. Dermed bliver min dom uretfærdig, og så har jeg selv - ind for tronen - et problem, som er større end min næstes.

Er slaveri i orden?

Det hele bliver enklere for mig, hvis jeg undgår at sætte mig selv og min egen selvretfærdighed højere

På kirkernes hjemmesider udtrykker vi et ønske om at rumme alle. Uden forbehold. Spørgsmålet er, om det er sådan, vi opfattes. Er der et skjult "MEN"?

end et andet menneske. Og hvis jeg lader være at kalde nogen, som er elsket af Gud, for uren. Akkurat som vi gør i vores familie. Vi dømmer ikke vores eget blod uanset hvad. Kærligheden er større. Er jeg med i et fællesskab, som holder slaver? Altså lidt ligesom de kristne i slavetiden ikke havde noget problem med at stjæle det største af alt fra andre mennesker, nemlig deres frihed. Oven i købet med henvisning til, at det gjorde man også på Jesu tid.

Om at sætte sin næste fri

Er jeg med i et fællesskab, som har mere fokus under bælttestedet end over, hvor hjertet befinder sig?

Det drejer sig ikke om det, mennesker ser på; mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet.

Ligesom jeg i min bekendelse siger, at Jesus har gjort mig fri, således må jeg også sætte min næste fri, eftersom buddet er, at jeg skal ligne Ham. Så bliver spørgsmålet ikke, om jeg er bibeltro, men

Ligesom jeg i min bekendelse siger, at Jesus har gjort mig fri, således må jeg også sætte min næste fri

om jeg er Jesustro. Bibeltro kan enhver være, men Jesustro kan ingen være til fulde, og derfor er vi alle i samme båd, og ingen kan retfærdiggøre sig selv uden at være hyklere.

Selvjustits

Så jeg må bare sige til mig selv: Tro ikke, at du lever i Guds vilje, hvis du ikke sætter dig selv i din næstes sted med alt, hvad det indebærer.

Må Gud fortsat give nåde og barmhjertighed, når jeg forvildes til at mene, at kontrollen over andre menneskers moralske udfordringer er vigtigere end min pligt til at sætte mig i deres sted

KIRKELIGT UDVIKLINGSARBEJDE HAR FÅET NY STATUS

Reservationen, der i årtier har hersket i Danmark overfor kirkeligt socialt arbejde rundt om i verden, er afløst af respekt

Af Peter Götz

Det er den gennemgående tone, som CKU, Center for Kirkeligt Samarbejdsudvalg i dag møder i det danske Udenrigsministerium. Den nye respekt for det arbejde, der foregår med kirkelig forankring, er opstået ved at man kan se frugterne.

Danida

CKU er en partner for den danske stat, når der skal bevilliges udviklingspenge. Som paraplyorganisation for de kirkeligt forankrede udviklingsindsatser rundt omkring i verden,

forvalter de ganske mange af Danidas millioner. I Evangelisk Frikirke Danmark har vores arbejde i både Ghana, Thailand og Myanmar nydt godt af denne hjælp. I øjeblikket er det ikke mindst vores samarbejde med KWEG i Myanmar, der henter god hjælp. I en længere årrække har vi nu fået bevilliget en million kroner hvert tredje år.

Respekt

Den nye og klart udtalte anerkendelse, der nu møder det kirkeligt forankrede arbejde, skyldes den indsigt, at netop når et arbejde knytter sig til en lokal kirke og lokale menneskers dagligdag og ofte dybt religiøse forståelse af tilværelsen bliver indsatsen værdifuld og resultaterne vedvarende. At vi som den givende partner – der er forankret i en tro på Gud – også forstår og kan leve os

Glade deltagere på CKU's årsmøde i Vejle

ind i den lokale befolknings helt afgørende livsfundament, skaber en gensidig respekt og dermed også forpligtelse.

Ny formand

På et netop afholdt årsmøde, blev Daniel Toft Jakobsen, tidligere folketingspolitiker for Socialdemokratiet, valgt som formand for CKU's bestyrelse. Derudover fik bestyrelsen tre nye medlemmer.

Strategi

Årsmødet bød også på en ny fem-årig strategi for CKU. Læs om de nye sigtelinjer, som fremover skal være med til at skabe retning for CKU [her](#).

CKU – SAMMEN SKABER VI HÅB

VÆRDIER OG VISION

CKU arbejder ud fra et kristent menneskesyn med respekt for ethvert menneskes basale rettigheder og værd uanset religion, køn, politisk overbevisning, race og national eller etnisk oprindelse. Bibelske værdier som barmhjertighed, retfærdighed, håb, respekt og anerkendelse står stærkt i vores arbejde.

IKKE AF OND VILJE, MEN DET HAR GJORT ONDT PÅ MANGE

Gunni Bjørsteds artikel i Eftertryk i april - og samme tekst på hans Facebook side - har virkelig fået folk til tasterne

I Eftertryks apriludgave af dette blad, bragte vi en artikel med det synspunkt, at slet ikke så få i årenes løb har trukket sig, når vi i vores tradition af og til kom til at 'male Fanden på væggen' samtidig med, at vi pegede på det gode liv med Jesus som vores frelser.

I dette blad kan du læse tre af reaktionerne, som er kommet ind. Hvis du vil læse artiklen fra april, er den fremdeles at finde på hjemmesiden under dokumenter/eftertryk.

PG

FOR MANGE LED SKIBBRUD

Judith Højegaard Olsen

Tak for en god artikel og tanker om at unge blev gjort fortræd også i Missionsforbundet. Jeg kan kun sige, at jeg kunne nikke ja til det hele. Jeg mødte det hele på Bornholm - lige fra at min mor blev udstødt, da hun som 18-årig blev gravid med en "ikke kristen mand." Hendes mors ord: Jeg havde hellere set dig i din kiste end i den tilstand. Dette påvirkede hele mors liv - den datter der blev født, og senere os øvrige fire børns liv, da mor blev gift med vores far. De kom tilbage til kirken - men leve med en mor, der ingen selvværd eller selvtillid havde - opleve hele familien og opleve alle "de hellige i kirken" - UHA + alle regler om dit og dat. Helvede var mere en mulighed end en kærlig GUD og FAR.

Har det godt i dag, men har arbejdet med dette i hele mit liv. Har arbejdet i Psykiatrien i masser af år - hvad jeg har mødt af skæbner der, som havde en lignende baggrund som mig, men som fik virkelig skibbrud i deres liv, det er mange. Jeg måtte mange gange fortælle det øvrige personale, at det var rigtigt, hvad de havde oplevet og lært i deres barndom og ungdom, og ikke fantasi i deres hoveder. Det gjorde rigtig ondt!!!

Fortsæt endelig med at være ydmyge og ømme om mennesker uden at dømme "OS" rigtige og "DEM", der kommer i Helvede.

KAN VI LEVE MED FORSKELLIGHEDEN

Jeanette Munksbøl

Så dejligt et skriv, Gunni, læst med mine øjne - tak for dét.

Jeg begyndte allerede som ret ung højskolelærer at undre mig over, at skriftstedet om, at det er Helligånden, som overbeviser om synd, dom og retfærdighed, ikke syntes tilstrækkeligt til – nå ja, at udvise dén tillid til Åndens liv og vækst og vejvisning i både mit eget og andres liv, som teksten lægger op til...

At vi ikke var bedre til det med at overlade kontrollen med de andres trosliv og vandring til Gud. Som om vi tænker, at vi som en slags tankepoliti må hjælpe Ånden - en ret absurd forestilling.

Leve sammen i forskellighed

Det handler også om rummelighed: Kan jeg være ved siden af og leve med, at du tænker/tror/lever anderledes, går en anden vej med Gud og prioriterer anderledes end jeg selv - uden at jeg føler mig nødsaget til at kalde din måde forkert, for selv at kunne kalde mig rigtig.

Det er ofte en udfordring for os som individer at anerkende, at både mit OG en andens, som er anderledes end mig og mit, kan være rigtigt i Guds og kærlighedens og barmhjertighedens og ydmyghedens meget større perspektiv.

Kan jeg leve med, at alting ikke altid handler om, at noget er det rigtige, mens det andet er det forkerte - men at måder, holdninger og mennesker somme tider bare er forskellige!

Det tog mig mange år

Selv har jeg været i de fleste hjørner i mine mange år som kristen - fra bedrøvelsen og stolthed over skyld og skam og afmagt, til dyb tillidsfuld væren hos Jesus, hvilende i Guds hånd - udenfor murene, men indenfor i hjertet.

Læs mere her.

GUDS ORD SOM AUTORITET

Elis Pedersen, Thisted

Jeg er en ung mand på snart 71 år, der overgav sit liv til Jesus som 15-årig. Jeg er opvokset i et hjem, hvor min mor og far tog mig med i kirke. De opfordrede mig til at gå i søndagsskole, juniorklub og ungdomsmøde samt at tage på mange sommerlejre i Danmark.

Folk med mandsmod

Jeg er Herren evig taknemlig for, at der i min barndom og ungdomstid var nogle søndagsskoleledere, ungdomsledere og præster, der var mænd nok til at stå fast på Guds ord som den autoritet, det er.

Jeg er glad for, at disse personer fortalte os om, at der skete et syndefald i Edens have, at mennesket valgte Gud fra med den konsekvens, at synden og døden kom ind i verden, og vi blev adskilt fra Den almægtige Gud.

Taknemmelig

Jeg er glad for, at disse ledere fortalte os, at hvis ikke vi får sagt Ja til Jesus Kristus, hvis ikke vi har syndserkendelse, hvis ikke vi ser, at vi har brug for Jesu død på Golgatas Kors og Hans opstandelse fra graven, hvis ikke vi ser, at vore egne tankeopbygninger og gode gerninger ikke strækker til over for Himlens og Jordens Skaber, så er der kun et sted, vi mennesker kommer hen, når vi dør, og dette er i den evige fortabelse i Helvede.

Jeg er Herren uendelig taknemlig for, at der var nogen, der tog Guds ord alvorligt, og fortalte om Jesu lignelse om Lazarus, der efter sin død af engle blev båret til Abrahams skød og da den rige mand slog øjnene op, befandt han sig, hvor der var en brændende lue. Når Jesus forkynder således, så må vi andre bare bøje os i ærefrygt for Ham, og lade Hans ord stå til troende, alt andet er i mit perspektiv hovmod og en form for hån mod Herren Jesus Kristus.

Læs mere her.

Rares familie sammen
med Cornel Pascu (bagerst)

RUMÆNIEN

NÅR GUD FÅR

noget positivt ud af noget forfærdeligt

Af Cornel Pascu

For omkring et år siden gik der en sund og god dreng rundt i Poduri ved navn Rares. Han var aktiv i børneklubben i mødeteltet og var glad for sin familie, mor, far og syv søskende. En dag fik Rares tandpine og måtte til tandlægen. Så skulle man jo tro, at det problem var løst, men sådan gik det desværre ikke. Rares fik mere og mere ondt og hele hans ansigt begyndte at hæve. Det blev så slemt, at han måtte på sygehuset. Lægerne undersøgte ham og fandt helt mod forventning ud af, at der var noget meget galt, noget langt mere alvorligt – Rares på bare 10 år havde leukæmi.

Vær ikke bange

Dette blev begyndelsen på nogle svære måneder, hvor Rares sammen med sin mor var indlagt på sygehuset i Iasi. Rares blev mere og mere syg og lå ofte i koma. Men gennem det hele fik han lov til at mærke Guds nærhed. I et syn så han Jesus, som kom hen til ham og tog ham i hånden og sagde: "Min dreng, vær ikke bange, jeg er hos dig".

Balloner og lagkage

Efter flere måneders behandling, kunne Rares' krop ikke tåle mere, lægerne måtte opgive og Rares ønskede at komme hjem og tilbringe den sidste tid sammen med familien. Da han ventede sammen med sin mor på at blive hentet sagde han til hende: "Mor, når vi kommer hjem er huset fyldt med landsbyens børn og der er pyntet med balloner og de lavet lagkage til mig". Han mor blev lidt bekymret, for at han skulle blive skuffet, for der var ingen der havde snakket om sådan noget, hverken med hende eller med Rares. Men da de kom hjem var det fuldstændigt som Rares havde forudsagt!

Ikke morfin i aften, far

Rares nød at være hjemme og om søndagen sagde han til sin mor, at hun skulle åbne døren, så han kunne høre lovsangen fra mødeteltet. En aften sagde Rares til sin far, der skulle til at give ham morfinindsprøjtning mod de mange smerter: "Far du skal ikke give mig morfin i aften, jeg har ikke ondt mere". Næste morgen begyndt Rares

En aften sagde Rares til sin far, der skulle til at give ham morfinindsprøjtning mod de mange smerter: "Far du skal ikke give mig morfin i aften, jeg har ikke ondt mere". Næste morgen begyndt Rares pludselig at smile og le, noget, han ikke havde gjort i de tre måneder, han havde været syg. Og sådan døde han, kun 10 år gammel, med smil på læben.

pludselig at smile og le, noget, han ikke havde gjort i de tre måneder, han havde været syg. Og sådan døde han, kun 10 år gammel, med smil på læben.

Jakobsstigen

Det blev en meget stærk og bevægende begravelse. Mødeteltet i Poduri har aldrig været så fyldt med rigtig mange, som for første gang fik lov at høre Evangeliet. Foran kisten stod der et fint billede af Rares med blå himmel og en stige i baggrunden, Jakobsstigen. Hvad ingen vidste, heller ikke Rares' far der havde bestilt billedet og heller ikke fotografen, der havde valgt baggrund, var, et Rares, medens han var på sygehuset i Iasi, netop havde haft en syn, hvor han så Jakobsstigen, med engle på vej op til Gud i Himmelen!

Nye kristne

Rares' familie er et stort vidnesbyrd; deres stærke tro har ikke vaklet et øjeblik gennem det svære forløb med deres søns sygdom og død. Som resultat, var der flere der, ved at høre Evangeliet til begravelsen, valgte at tage imod Jesus og knap en måned senere var der ti, der blev døbt i teltet i Poduri. En af dem var en af de værste korrupte mænd i Poduri, som i lang tid havde solgt piger og unge kvinder til prostitution i udlandet.

En stor Gud

Det er svært at forstå, at Rares ikke skulle have lov til at blive mere en 10 år, og hvor var det hårdt at se hans familie tage afsked med ham ved kisten. Men Gud kan bruge det mest forfærdelige og få noget positivt ud af det – Rares er nu i sikkerhed hos Gud og lider ikke mere, og mennesker, som før ikke troede, er kommet til tro på Gud.

MISSIONSHISTORIER AF BIBELSKE DIMENSIONER

På en konference i Chiang Mai, hvor vi deltog som medarbejdere fra Fredens Stemme, mødte vi helt utrolige beretninger om, hvordan mennesker møder evangeliet og formår at give det videre

Af Peter Götz

Indien

En eksplosiv kirkeplanterbevægelse tog vejret fra os alle. Deres mål er lige nu at nå 100.000 landsbyer med de gode nyheder og indsætte 20.000 præster/ledere. De har altså hver især ansvar for fem kirker.

Lyder det umuligt? – Ikke for dem selv. *'India for Jesus in this generation'* er deres slagord.

Med forbilleder i Bibelens Timoteus, sendes mennesker af sted for at plante kirker – og samtidig med at de begynder deres virksomhed, kobles de på et treårigt uddannelsesprogram.

De har udviklet en genial model, der i stor udstrækning er online undervisning.

Lige nu er 8.965 unge mænd og kvinder under uddannelse. Præsterne indgår i menigheden på lige fod med andre og skal selv sørge for sit underhold. Samlingerne og samlingsstederne er helt enkle.

Konferencen i Chiang Mai var organiseret af vores samarbejdspartner i Thailand, IBRA. Deres primære fokus er i disse år at være en missionsbevægelse, der ikke bare bringer mennesker til tro, men gør dem disciple, som selv vinder disciple. *'A disciple making movement'*.

Indonesien

En helt særlig mission har udviklet sig i Indonesien, som er et altovervejende muslimsk land, og hvor der er en lov imod at forkynde evangeliet.

Det vilkår har bragt helt nye modeller med sig. En af dem er at bruge Koranen som udgangspunkt for at pege på Jesus. For det er ikke ulovligt at få muslimer til at tale om Jesus ud fra Koranen.

I virkeligheden omtaler Koranen Jesus flere steder og understreger flere af hans gode egenskaber.

Blot får han ikke titlen som Guds søn. Men siger Koranen:

Han viser os Guds ansigt og kraft

Han er Guds Ånd og Guds Ord

Han vidner om de sidste dages retfærdige dom

Han er syndfri

Hen er vejen til sandheden.

Med alt dette som udgangspunkt og ved at forblive i den muslimske kultur og besøge moskeen som alle andre i samfundet, har disse kristne fundet en vej, hvorpå de kan pege på Jesus uden at blive dømt for kristen agitation.

Når så interessen er vakt og længslen er skabt, er det også muligt at blive tilbudt bibelstudier under særlige rammer, og her sker så den overgang til kristen tro, som er målet for denne indsats.

Det er fascinerende, når kærlighed bliver opfindsom.

Som de første kristne

Det minder for så vidt meget om den første tid efter Jesus, hvor de troende jøder jo stadig gik i Helligdommen, hvor Peter på Pinsedagen pegede på de gamle skrifers forudsigelse af Jesus – og hvor ikke mindst evangelisten Mathæus peger på Jesus som opfyldelsen af de gamle profetier.